

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

3.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 11-го Января — 1838 — Wilno. Wtorek. 11-go Stycznia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 31-го Декабря.

25-го числа сего Декабря, по случаю Праздника Рождества Христова, совершена была въ походной церкви, поставленной въ Императорскомъ Эрмитажѣ, Божественная Литургія, въ присутствіи Ихъ Императорскихъ Величествъ Государя Императора и Государыни Императрицы и Ихъ Императорскихъ Высочествъ: Государя Наслѣдника Цесаревича Великаго Князя АЛЕКСАНДРА НИКОЛАЕВИЧА, Государя Великаго Князя МИХАИЛА ПАВЛОВИЧА, и Государыни Великой Княгини ЕЛЕНЫ ПАВЛОВНЫ, Великихъ Князей: МАРИИ, ОЛГИ и АЛЕКСАНДРЫ НИКОЛАЕВНЫ и МАРИИ МИХАИЛОВНЫ, и Его Свѣтлости Принца Петра Ольденбургскаго. По окончаніи Литургіи отправлено было Высокопреосвященнымъ Филаретомъ Митрополитомъ Кіевскимъ благодарственное молебствіе въ воспоминаніе избавленія церкви и Державы Россійскія въ 1812 г. отъ нашествія непріятельскаго. При семъ находились Члены Государственнаго Совѣта, Министры, Сенаторы, Придворныя обою пола особы, Генералитетъ, Штабъ-и Оберъ-Офицеры Гвардіи, Арміи и Флотовъ. Послѣ церемоніи Ея Императорское Величество Государыня Императрица изволила принимать супругу Испанскаго Гранда 1-й степени, Маркиза Вилла-Франка и Дамъ.

Вечеромъ городъ былъ иллюминованъ. (Спб. В.)
3-го Января.

Государь Императоръ, въ теченіе нѣсколькихъ мѣсяцевъ путешествія своего, не видавшій Гвардейскаго Корпуса въ полномъ его составѣ, соизволилъ нынѣ сдѣлать оному общій парадъ, чтобы въ то же время воздать должную честь героямъ войны 1812, 1813, 1814 и 1815 годовъ, которыхъ памятники были открыты въ день празднованія двадцатипятилѣтія со времени освобожденія Россіи отъ вражескаго нашествія. Въ Среду, 29 Декабря, въ 11 часовъ, всѣ войска, составляющія Санктпетербургскій гарнизонъ, выстроились на Адмиралтейской Площади. Въ полдень Государь Императоръ, со свитою своею, объѣхалъ ряды храбрыхъ своихъ воиновъ, и повелъ ихъ на Невскій Проспектъ. Поравнявшись съ монументомъ Фельдмаршала Князя Барклая де Толли, Государь остановилъ войско, которое сдѣлало на караулъ, и воскликнуло ура полководцу, начавшему военныя дѣйствія въ 1812 году, и чрезъ двадцать мѣсяцевъ приведшему Русскую армію къ Парижу. Потомъ Государь, такимъ же образомъ, остановился у памятника Князя Кутузова-Смоленскаго, и отдалъ честь военачальнику, сокрушившему въ сердцѣ Россіи силу непобѣдимаго доколе завоевателя, изгнавшему его изъ предѣловъ нашихъ, и положившему начало всѣмъ дальнѣйшимъ успѣхамъ, къ безсмертной славы Русскаго оружія. Ура побѣдное и торжественное вторично поколебало воздухъ. — Умилительное чувство благоговѣнія и душевной признательности къ справедливымъ Монархамъ волновало твердыя сердца неустрашимыхъ воиновъ, свидѣтелей и участниковъ великаго торжества. Старые слуги Государевы, спод-

ВІАДОМОСЦИ КРАЈОВЕ.

Санкт-Petersburg, 31-го Grudnia.

Дня 25 теразнейшего Grudnia, z okoliczności Świąt Bożego Narodzenia, odprawiona była w cerkwi pochodowej, urządzonej w CESARSKIM ERMITAŻU, Msza Święta, w obecności NATJAŚNIEJSZYCH PAŃSTWA CESARZA JEJEGO MOŚCI i CESARZOWEJ JEJ MOŚCI, oraz ICH CESARSKICH WYSOKOŚCI: NASTĘPCY CESARZEWICZA WIELKIEGO XIĘCIA ALEXANDRA NIKOŁAJEWICZA, WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA PAWŁOWICZA, tudzież WIELKIEJ XIĘŻNY HELENY PAWŁOWNY, WIELKICH XIĘŻNICZEK: MARYI, OLGI i ALEXANDRY NIKOŁAJOWIEN i MARYI MICHAJŁOWNY, tudzież Jaśnie Oświeconego Xięcia Piotra Oldenburskiego. Po Mszy świętej odprawione były przez Najprzewielebniejszego Filareta, Metropolitę Kijowskiego, dziękczynne modły na pamiątkę wybawienia cerkwi i Państwa Rosyjskiego w roku 1812-m od najsicia nieprzyjacielskiego. Znajdowali się przy tém Członkowie Rady Państwa, Ministrowie, Senatorowie, Osoby Dworu płci obojey, Jenerałowie, Sztabs- i Ober- Oficerowie Gwardyi, Armii i Flotty. Po obrzędzie NATJAŚNIEJSZA CESARZOWA JEJ MOŚĆ raczyła przyjmować małżonkę Granda Hiszpańskiego 1-go stopnia, Markiza Villa-Franca, i Damy. Wieczorem miasto było oświecone. (G. S. P.)

Dnia 3-go Stycznia.

Cesarz Jego Mość, przez ciąg kilku miesięcy swej podróży, nie widząc Korpusu Gwardyi w zupełnym jego składzie, raczył teraz odbyć powszechną jego paradę, ażeby w tymże czasie oddać należną cześć bohaterom wojen 1812, 1813, 1814 i 1815 roku, których pomniki zostały odkryte w dzień obchodu dwudziestopiętej rocznicy wybawienia Rosyi od najsicia nieprzyjacielskiego. We środę, 29-go Grudnia, o godzinie jedenastej, wszystkie woyska, Санкт-Petersburski Garnizon składające, stanęły w szykach na placu Admiralicynym. O południu Cesarz Jego Mość, ze swoim Orszakiem, objechał szeregi walecznych swych wojowników, i poprowadził na Newski - Prospekt. Stanąwszy w równi z pomnikiem Feldmarszałka Xięcia Barkłaja-de-Tolli, MONARCHA zatrzymał woysko, które sprezentowało broń, wykrzyknęło ура! wodzowi, który rozpoczął wojenne działania w roku 1812, i który we dwadzieścia miesięcy przyprowadził Armią Rosyjską do Paryża. Potem Cesarz Jego Mość, tymże sposobem zatrzymał się przed pomnikiem Xięcia Kutuzowa Smoleńskiego i oddał cześć wodzowi, który w sercu Rosyi skruszył siłę niewyciężonego dotąd zdobywcy, wygnał go z granic naszych i dał początek wszystkim dalszym powodzeniom ku nieśmiertelnej sławie oręża Rosyjskiego. Zwycięzkie i uroczyste ура! powtórnie napełniło powietrze. — Rozrzewniające uczucia pobożności, miłości i serdecznej wdzięczności ku sprawiedliwym MONARCHOM przejęto mężne serca nieustraszonych wojowników, świadków i uczestników wielkiego obchodu. Starzy słudzy MONARCHY, spółtowarzysze woyny oyczystey, zapalali się słodkiem przypo-

вижники отечественной войны, воспламенялись сладостнымъ воспоминаніемъ о своихъ трудахъ и подвигахъ, о славі, увѣнчаншей незабвеннаго АЛЕКСАНДРА, великаго и мудраго вождя къ побѣдамъ. Юные ихъ товарищи кипѣли ревностью пойти во слѣдъ великимъ образцамъ, и сдѣлаться достойными ихъ премниками. Всѣ же бывшіе при семъ величественномъ и трогательномъ торжествѣ, одушевились мыслию, что въ глазахъ и сердцѣ Русскаго Царя не исчезаетъ ни какая личная услуга Ему и Отечеству, и что всякій подвигъ подданнаго, какъ капля, падающій въ море, превращается въ жемчужину, служащую къ украшенію свѣтлага царскаго вѣнца. Всѣ войны, глядя на памятники признательности Государей къ службѣ вѣрныхъ подданныхъ, повторяли въ душахъ своихъ: За Богомъ молитва, а за Царемъ служба не пропадетъ!

— Высочайшими Грамотами, 6-го Декабря, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена *Св. Александра Невскаго*, Командиръ Отдѣльнаго Кавказскаго Корпуса и Главноуправляющій Гражданскою частію и пограничными дѣлами въ Грузіи, Армянской и Кавказской Областяхъ, Генераль-Лейтенантъ *Головинъ*, и *Св. Анны 1-й степени*, Начальникъ Штаба Его Императорскаго Высочества по управленію Генераль Фельдцейхмейстера, Генераль-Маіоръ Князь *Долгоруковъ*.

— Высочайшими Грамотами, 20-го Ноября, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена *Св. Станислава 2-й степени*, Генераль-Маіоры, Командиръ 1-ю бригадою 4-й Легкой Кавалерійской дивизіи, *Дубельтъ 2-й*, и Командиръ 2-й бригады 4-й Легкой Кавалерійской дивизіи, *Чернявскій 1-й*.

— Высочайшею Грамотою, 20-го Ноября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Станислава 2-й степени*, Командиръ 1-й бригады 11-й Пѣхотной дивизіи, Генераль-Маіоръ *Карнбевъ 1-й*.

— Высочайшимъ Приказомъ, 22-го Декабря, произведенъ, въ сравненіе съ сверстниками, состоящій по Флоту Капитанъ 1-го ранга *Голенищевъ*, въ Генераль-Маіоры, съ назначеніемъ Командиромъ 2-й бригады Ластовыхъ экипажей Балтійскаго Флота, и со старшинствомъ съ 6-го Декабря сего года; назначены: Командиръ 2-й бригады 2-й Флотской дивизіи, Контръ-Адмиралъ *Лазаревъ 2-й*, Командиромъ 3-й бригады 1-й Флотской дивизіи; Командиръ 3-й бригады 1-й Флотской дивизіи, Контръ-Адмиралъ *Черниковъ*, Командиромъ 1-й бригады сей дивизіи.

— Высочайшимъ Приказомъ, 25-го Декабря, назначены: Командиръ 1-й бригады 2-й Легкой Гвардейской Кавалерійской дивизіи, Генераль-Лейтенантъ *Марковъ 1-й*, Членомъ Комитета о коннозаводствѣ Россійскомъ, съ состояніемъ по Кавалеріи; Командующій Образцовымъ Кавалерійскимъ полкомъ, Генераль-Лейтенантъ *Ланской 1-й*, Начальникомъ 1-й Легкой Гвардейской Кавалерійской дивизіи; находящійся при Отдѣльномъ Гренадерскомъ Корпусѣ состоящій по Арміи Генераль-Маіоръ *Степановъ 2-й*, Командующимъ Лейбъ-Гвардіи Измайловскимъ полкомъ; Командиръ Московскаго Артиллерійскаго Гарнизона и Арсенала, состоящій по Артиллеріи Генераль-Маіоръ *Филиповъ 1-й*, Начальникомъ Артиллерійскихъ Гарнизоновъ Московскаго Округа и тамошняго Арсенала; бывшій Командиръ упраздненнаго Казанскаго Артиллерійскаго Гарнизона, состоящій по Артиллеріи Полковникъ *Житковъ 1-й*, Помощникомъ Начальника Артиллерійскихъ Гарнизоновъ Московскаго Округа; Членъ Московскаго Артиллерійскаго Депо, состоящій по Артиллеріи Полковникъ *Васильевъ 1-й*, Командиромъ Московскаго Артиллерійскаго Гарнизона, — всѣ трое съ оставленіемъ по Артиллеріи; Командиръ Вознесенскаго Уланскаго полка, Полковникъ *Гильяшевигъ*, состоятъ по Кавалеріи; Клястицкаго Гусарскаго полка Полковникъ *Тиньковъ 2-й*, Командиромъ Вознесенскаго Уланскаго полка; Флигель-Адъютантъ-Его Императорскаго Величества, Полковникъ *Траскинъ 1-й*, Исправляющимъ должность Начальника Штаба войскъ на Кавказской линіи и въ Черноморіи, на время отпуски Генераль-Маіора *Петрова 1-го*, съ оставленіемъ въ прежнемъ званіи; уволены въ отпускъ: Начальникъ Штаба войскъ на Кавказской Линіи и въ Черноморіи, Генераль-Маіоръ *Петровъ 1-й*, для излеченія болѣзни, на одинъ годъ, и Командиръ Лейбъ-Гвардіи Измайловскаго полка, Свиты Его Императорскаго Величества Генераль-Маіоръ *Анненковъ 3-й*, до излеченія болѣзни, съ оставленіемъ въ Свитѣ Его Величества; уволенъ отъ службы, управлявшій Московскимъ Артиллерійскимъ Депо, Генераль-Лейтенантъ *Пизугинъ*, съ мундиромъ и пенсіономъ полнаго оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года.

— Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Придворной Канторѣ отъ 24 Декабря, дочь Г. Генераль-Адъю-

мніемъ свыхъ трудовъ и дѣлъ великихъ, тузидѣ славы, которая увѣнчала вѣкопомнаго ALEXANDRA, великаго и мудраго вождя до звycицтв. Млoдзи ихъ товарищезе, wrzeli жaдзa ішдзъ вь слaды великихъ прызкaдoвъ и стaцъ іe гoдными ихъ нaстѣпцaми. Wszyscy жaзъ, kтoрзы іe nа tey spаnіaтeу і poruszajаceу uрoчызтoстeі znaydowali, ożywіani byli myślą, że w oczach і sercu Ruskiego Monarchy nie znika żadna osobista usługa Jemu і Oycyznie, і że każdy wielki czyn poddanego, jak kropla do morza wpuszczona, zamienia się w perłę, służącą ku ozdobie jasney korony Cesarskiej. Wszyscy wojownicy, patrząc na pomnik wdzięczności Monarchów ku służbie wiernych poddanych, powtarzali w duchu: U Boga modlitwa, a służba u Monarchy nie ginie.

— Przez Naywyższe Dyplomata, 6-go Grudnia, Nayłaskawiey mianowani Kawalerami orderu: *Sw. Alexandra Newskiego*, Dowódca Oddzielnego Korpusu Kaukaskiego і Główno-Zarządzający częścią cywilną і sprawami pogranicznymi w Gruzji, w Obwodach Ormiańskim і Kaukazkim, Jenerał-Porucznik *Gotwin*, і *Sw. Anny 1 go stopnia*, Naczelnik Sztabu JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI w zarządzie Jeneralnego Feldeceigmistrza, Jenerał-Major *Chiąże Dothorukow*.

— Przez Naywyższe Dyplomata, 20-go Listopada, Nayłaskawiey mianowani Kawalerami orderu *Sw. Stanisława 2 go stopnia*, Jenerał-Majorowie, Dowódcy 1-szą brygadą 4 ey dywizyi lekkiey jazdy, *Dubelt 2-gi* Dowódzca 2-ey brygady 4-ey dywizyi lekkiey jazdy, *Czerniawski 1 szy*.

— Przez Naywyższy Dyplomata, 20-go Listopada, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem orderu *Sw. Stanisława 2-go stopnia*, Dowódzca 1-ey brygady 11-ey dywizyi piechoty, Jenerał-Major *Karniejew 1-szy*.

— Przez Naywyższy Rozkaz Dzienny, 22-go Grudnia, podniesiony, dla zrównania z rowiennikami, liczący się we Flocie Kapitan 1 ey rangi *Goleniszczew*, na Jenerał-Majora, z mianowaniem Dowódcą 2-ey brygady przewozowych ekwipażów Floty Bałtyckiey, і ze starszeństwem od 6-go Grudnia roku teraz; naznaczeni: Dowódzca 2 ey brygady 2 ey dywizyi Floty, Kontr-Admirał *Lazarew 2-gi*, Dowódcą 3-ey brygady 1-ey dywizyi Floty; Dowódzca 3-ey brygady 1 ey dywizyi Floty, Kontr-Admirał *Czernikow*, Dowódcą 1-ey brygady teyże dywizyi.

— Przez Naywyższy Rozkaz Dzienny, 25-go Grudnia, naznaczeni: Dowódzca 1-ey brygady 2-ey dywizyi Gwardyi lekkiey jazdy, Jenerał-Porucznik *Markow 1-szy*, Członkiem Komitetu stad Rossyyskich, z liczeniem się w Kawaleryi; Dowódcy wzorowym półkiem Kawaleryi, Jenerał-Porucznik *Łański 1-szy*, Naczelnikiem 1 ey dywizyi Gwardyi lekkiey jazdy; zostający przy Oddzielnym Korpusie Grenadyerów, liczący się w Armii Jenerał-Major *Stiepanow 2-gi*, Dowódcą Izmajłowskim półkiem Gwardyi; Dowódcą Moskiewskiego Garnizonu і Arsenatu Artylleryi, liczący się w Artylleryi Jenerał-Major *Filipow 1-szy*, Naczelnikiem Garnizonów Artylleryyskich Okręgu Moskiewskiego і tamiecznego arsenatu; były: Dowódzca skasowanego Kazańskiego Garnizonu Artylleryi, liczący się w Artylleryi Półkownik *Żytkow 1-szy*, Pomocnikiem Naczelnika Artylleryyskich Garnizonów Okręgu Moskiewskiego; Członek Moskiewskiego Artylleryyskiego Depo, liczący się w Artylleryi Półkownik *Wasiljew 1-szy*, Dowódcą Moskiewskiego Garnizonu Artylleryyskiego, — wszyscy trzej z zostawieniem w Artylleryi; Dowódcą Wozneszeńskiego półku Ułanów, Półkownik *Hiljaszewicz*, licząc się w Kawaleryi; Półkownik Klastyckiego półku Huzarów *Tinkow 2 gi*, Dowódcą Wozneszeńskiego półku Ułanów; Skrzydłow Adjutant JEGO CESARSKIEY MOŚCI Półkownik *Traskin 1-szy*, sprawującym obowiązek Naczelnika Sztabu woysk na linii Kaukazkiey і na Czarnomorzu, na czas urlopu Jenerał-Majora *Pietrowa 1-go*, z zostawieniem w nazwaniu dotychczasowym; uwolnieni na urlop: Naczelnik Sztabu woysk na linii Kaukazkiey і na Czarnomorzu, Jenerał-Major *Pietrow 1-szy*, dla poprawienia zdrowia na rok jeden, і Dowódcą Izmajłowskiego półku Gwardyi, Orszaku JEGO CESARSKIEY MOŚCI Jenerał-Major *Annenkow 3-ci*, dla wyleczenia się z choroby, z pozostaniem w Orszaku NAYJAŚNIEJSZEGO PANA, uwolniony ze służby, zarządzający Moskiewskim Artylleryyskim Depo, Jenerał-Porucznik *Piczugin*, z mundurem і pensją zupełnego wyznaczenia, podług Ustawy 6-go Grudnia 1827 roku. (R. I.)

— Przez Naywyższy Ukaz, do Kantoru Dworu pod dniem 24-m Grudnia, córka P. Jenerał-Adjutanta, Je-

танта, Генерала отъ Кавалеріи Графа А. Х. *Benckendorffa*, Графиня *Марія Бенкендорфъ*, Всемиловитѣйше пожалована во Фрейлины къ Ея Императорскому Величеству.

— Государь Императоръ, удостоивъ благосклоннаго принятія поднесенный Его Величеству чрезъ Г. Министра Народнаго Просвѣщенія Экземпляръ 2-го тома путешествія Профессора Виленской Медико-Хирургической Академіи *Эйхвальда*, по Каспійскому морю и Кавказскимъ горамъ, Всемиловитѣйше изволилъ пожаловать автору брилліантовый перстень. (С. П.)

— Статсъ-Дама и Кавалерственная Дама 1-й степени, Княгиня *Наталья Петровна Голицына*, скончалась здѣсь въ С. П. бургъ 20 Декабря, на 97 году отъ рожденія, къ живѣйшему прискорбію своего многочисленнаго семейства, которое можетъ служить образцомъ любви къ родителямъ, и всѣхъ тѣхъ, которые, въ продолженіе долговременнаго ея существованія, имѣли честь пользоваться ея знакомствомъ и могли вполне оцѣнить ея отличныя качества и рѣдкія добродѣтели. (J. d. St. P.)

Одесса, 17-го Декабря.

15-го Декабря, въ Среда, въ городѣ, на Молдаванкѣ и между войсками все было благополучно. Поступило въ чумный кварталъ изъ сомнительнаго отдѣленія 2; умерло 2; остается зараженныхъ 14. Въ тотъ же день снято на Молдаванкѣ оцѣненіе съ двухъ домовъ.

16-го Декабря, въ Четвертокъ, въ городѣ, на Молдаванкѣ, въ лазаретѣ и между войсками все было благополучно. Въ чумномъ кварталѣ умершихъ не было; изъ сомнительнаго отдѣленія поступило туда 2; всего зараженныхъ 16.

17-го Декабря, въ Пятницу, въ городѣ, на Молдаванкѣ, въ лазаретахъ и между войсками все было благополучно. Въ чумномъ кварталѣ умерло 2-хъ; вновь заболѣвшихъ не было; остается зараженныхъ 14-ть.

Главное начальство здѣшняго края получило отъ Императорско-Россійскаго Посла въ Вѣнѣ слѣдующее извѣстіе, которое и слѣдуетъ передать торгующему сословію:

Дирекція Австрійской компаніи Дунайскаго пароходства, желая доставить торгующему сословію обѣихъ Имперій выгоды, которыя можно извлечь изъ этого новаго пути взаимныхъ сообщеній, предложила учредить будущей весной, съ открытіемъ навигаціи, *постоянное сообщеніе между Галацомъ и Одессою*, посредствомъ парохода или паруснаго судна, для перевозки какъ изъ Галаца въ Одессу товаровъ, доставляемыхъ въ первый изъ этихъ городовъ на Дунайскихъ пароходахъ, такъ и обратно изъ Одессы — товаровъ, назначаемыхъ къ отправленію въ западные края Европы. (Од. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 1-го Января.

Вчера въ 8 час. вечера, Король и Королева, окруженные Принцами и Принцессами Королев. Дома, принимали въ тронной залѣ поздравленія дамъ дипломатическаго корпуса съ Новымъ Годомъ. Такимъ же образомъ, Великій Хранитель Печати представлялъ членовъ Государственнаго Совѣта, а Генераль-Интендантъ чиновниковъ Королев. Дома и частныхъ имѣній Его Велич. Потомъ вся Королевская Фамилія отправилась въ маршальскую залу, гдѣ были собраны отряды національной гвардіи отправляющей службу въ Тюильери. Рѣчь, которую отвѣчалъ Король на поздравленія сихъ войскъ, принята съ громкими одобреніями.

— Въ Палатѣ Депутатовъ считаютъ теперь 1 Герцога, 10 Маркизовъ, 32 Графа, 9 Виконтовъ, 27 Бароновъ и 75 Депутатовъ изъ стараго дворянства. Кроме того находится 4 кавалера большаго креста, 15 великихъ офицеровъ, 32 Командира, 62 офицера и 171 кавалеръ Почетнаго Легіона; 12 депутатовъ имѣютъ Іюльскій крестъ. Только 53 члена Палаты Депутатовъ не имѣютъ ни титула, ни ордена ни другаго какого Государств. чина.

— Всѣ почти лица арестованныя по подозрѣнію въ участіи въ заговорѣ *Гюбера*, опять теперь выпущены. Остаются только обвиненными *Гюберъ* и *Лепрустъ*; но послѣдній почти совершенно оправданъ.

— Жур. *Првній* сообщаетъ письмо съ Испанскихъ границъ отъ 25 ч. п. м., по коему Карлистскій Начальникъ *Царіатеги* арестованъ въ укрѣпленіи *Энсина* и будетъ сужденъ военнымъ совѣтомъ состоящимъ изъ однихъ *Кастиліанцевъ*. Его упрекаютъ въ слѣдующихъ

перата Кавалеріи *Грабiego A. K. Benckendorffa*, *Граб-ianka Marya Benckendorff*, *Найтаскавией* мianowana *Frëyliną NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEY MOŚCI.*

— CESARZ JEJ MOŚĆ, łaskawie przyjąwszy złożony NAYJAŚNIEYSZEMU PANU przez Ministra Narodowego Oświecenia exemplarz 2 go tomu Podróży Profesora *Wileńskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii Eichwalda* po morzu Kaspijskiem i w górach Kaukaskich, *Naytas-kawией* raczył udarować autora pierścieniem brylantowym.

— Dama Stanu i Dama Orderu 1-go stopnia, Xieźna *Natalia Piotrówna Golicynowa*, umarła tu w St. Petersburgu 20-go Grudnia, mając 97 lat wieku, zostawując w głębokim smutku liczną familią, która może posłużyć za wzór miłości ku rodzicom, i tych wszystkich, którzy w ciągu długiego jej życia szczylic się znajomością i dostatecznie mogli szacować odznaczające się jej zalety i rzadkie cnoty. (J. de St. P.)

Одесса, 17-го Grudnia.

Дня 15-го Grudnia, we środę, w mieście, на Моѣдавance i między wojskami, wszystko było pomyslnie. Do kwartatu dżumnego przysłano z oddziału podeyrzanego 2; umarło 2; pozostaje zapowietrzonych 14. Tegoż dnia zdjęto okordonowanie на Моѣдавance z dwóch domów.

16-го Grudnia, we czwartek, w mieście, на Моѣдавance, w szpitalu i między wojskami wszystko było pomyslnie. W kwartale dżumnym nikt nie umarł; z oddziału podeyrzanego przysłano tam 2; w ogóle zarażonych 16-tu.

17-го Grudnia, w piątek, w mieście, на Моѣдавance, w szpitalach i między wojskami wszystko było pomyslnie. W kwartale dżumnym umarło 2; nanno nikt nie zachorował; pozostaje zarażonych 14-tu.

Гłówna Zwierzchność tuteyszego kraju, otrzymała od Cesarzsko-Rossyjskiego Posła w Wiedniu wiadomośc następującą, którą śpieszymy udzielić trudniącym się handlem.

Dyrekcya Austryackiey kompanii żeglugi parowej на Dunaju, chcąc podać handlującym obu Państw korzyści, które można otrzymać z tey nowey drogi wzajemnych komunikacyj, postanowiła urządzić на przyszłą wiosnę od rozpoczęcia żeglugi, *stałą komunikacyą między Galaczem a Odessą* za pośrednictwem parochodu, albo statku żaglowego, dla przewożenia tak z Galaczу do Odessy towarow, przywożonych do pierwszego z tych miast на parochodach Dunayskich, jako i на powrót z Odessy — towarow, przeznaczonych на wysłanie do zachodnich krajow Европы. (G. O.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

Paryż, dnia 1 Sycznia.

Wczora o godz. 8-mej wieczorem, Król i Królowa, otoczeni przez Xieźąt i Xieźniczki domu Królewskiego, przyjmowali w sali tronowey powinszowania Nowego-Roku, *Dam Ciąta* dyplomatyicznego. W tymże celu wprowadzeni byli Członkowie Rady Stanu przez Wielkiego Straźnika pieczęci, i Urzędnicy listy cywilney i prywatnych posiadłości Królewskich, przez Intendenta Jeneralnego. Cała rodzina Królewska udała się potem do sali *Marszałkowskiey*, gdzie były zgromadzone oddziały gwardyi narodowey, pełniące służbę w Tuilleryach. Mowa, którą Król odpowiedział на powinszowania tych wojsk, była przyjętą z oklaskami.

— W Izbie Deputowanych liczą teraz 1 Xiećcia, 10 Margrabiów, 32 Hrabiów, 9 Vice-Hrabiów, 27 Baronów i 75 Deputowanych ze starey szlachty. Oprócz tego, znajduje się 4 Kawalerow Wielkiego krzyża, 15 wielkich urzędników, 32 dowódców, 62 oficerów i 171 Kawalerow Legii honorowey; 12 deputowanych noszą krzyż *Lipcowy*. Tylko 53 członkowie Izby Deputowanych nie mają tytułu, ani orderu, ani żadnego urzędu publicznego.

— Wszystkie prawie osoby, które, jako podeyrzane o uczestnictwo w spisku *Huberta*, zostały areztowane, są teraz znowu uwolnione. Liczba obwinionych ogranicza się tylko на *Hubercie* i *P. Leproust*, lecz ten ostatni jest już prawie zupełnie usprawiedliwionym.

— *Journal des Débats* udziela list od granic hiszpańskich pod d. 25 z. m., podług którego, dowódzca *Karolistowski Zariateguy* został areztowany w twierdzy *Encina* i będzie sądzony przez Radę wojenną, składającą się z samych *Kastyliyczuków*. Zarzucają mu następujące prze-

преступкахъ: 1) что онъ вступилъ въ Сеговию и Ла Гранжу вопреки предписаніямъ; 2) что онъ очень снисходительно поступалъ съ Христианосами и національными гвардейцами какъ въ сихъ обоихъ городахъ такъ и прочихъ мѣстечкахъ и деревняхъ и симъ лишилъ казну *Донъ-Карлоса* денегъ за выкупъ, которыя могли бы быть вытребованы отсюда еслибы онъ взалъ въ неволю знатнѣйшихъ жителей; наконецъ 3) что онъ не слушался приказанія прикрывать отступленіе главной квартиры, совершенно тѣмъ пренебрегая и при Салинллосъъ обратно перешелъ чрезъ Эбро, прежде нежели *Донъ-Карлосъ* совершилъ переходъ при Силла-Перлата. — Военные начальники въ Наваррѣ и Бискайскихъ провинціяхъ находятся въ открытой враждѣ съ провинціальными депутатами наименованными *Донъ-Карлосомъ*, противъ прежняго обыкновенія.“

— По письму изъ Неаполя отъ 7-го ч. за день предъ тѣмъ Французскій фрегатъ вошелъ въ тамошній портъ, не сдѣлавъ обыкновенныхъ пушечныхъ салютовъ, изъ чего заключали, что несогласія между обоими Правительствами, не совершенно еще устранены.

— Вчера вечеромъ множество игроковъ илюбопытныхъ тѣснилось во все публичные игорные дома, и полиція въ 12 час. вечера, когда по законамъ игорные дома закрываются на всегда, много имѣла затрудненія въ очищеніи помѣщеній. Утверждаютъ, что содержатели сихъ домовъ въ прошломъ мѣсяцъ получили болѣе пользы нежели въ продолженіи шести прежнихъ. Богатые иностранцы нарочно предприняли путь въ Парижъ, чтобы еще разъ испытать счастья у Фраскати или въ кругу иностранцевъ. Одинъ изъ нихъ будто въ одну ночь проигралъ около 200,000 фр.

2-го Января.

Вчера въ 11 часовъ утра Король принималъ поздравленія съ Новымъ Годомъ своихъ Адъютантовъ и Ордонансъ-офицеровъ. Вскорѣ потомъ представлялись Его Велич. все Министры и Маршалы Франціи. Съ 12 час. Король и Королева, окруженные Королевскою Фамилією принимали въ тронной залѣ большія депутаціи Палаты Перовъ и Палаты Депутатовъ, Дипломатическій Корпусъ и всѣхъ гражданскихъ и военныхъ чиновниковъ. — Австрійскій Посланникъ Графъ *Аппони* произнесъ къ Е. Кор. Велич. отъ имени дипломатическаго корпуса слѣдующее: „Дипломатическій корпусъ, который всегда почитаетъ для себя счастьемъ, засвидѣтельствовать Вашему Велич. свое почтеніе и изъявить свои желанія, съ радостію поспѣшаетъ воспользоваться перемѣною года, чтобы возобновить долгъ его Вашему Велич.; и я еще особенно почитаю себя счастливымъ, что мнѣ предоставлена честь, принести дань сію Вашему Велич. Пршлый годъ имѣлъ много поводовъ къ радости для сердца Ваш. Велич., какъ Монарха и какъ отца. Двойныя брачныя связи въ вѣдрахъ высокой фамиліи Вашего Велич, спокойствіе и благоденствіе Франціи, постоянное согласіе между кабинетами и сохраненіе мира въ Европѣ — вотъ случаи, на которыхъ Ваше Велич. безъ сомнѣнія охотно остановите мысль свою и о которыхъ мы только имѣемъ счастье упомянуть Вашему Велич. по достоинству участію, которое принадлежатъ въ семь высокой мудрости В. Кор. Велич. Благоволите принять, Государь, какъ сію дань, такъ равно наши искреннія и почтительныя желанія о постоянномъ благоденствіи Вашего Вел. и Вашей высокой фамиліи.“ — Король отвѣчалъ: „Извѣстно Дипломатическому Корпусу съ какимъ удовольствіемъ принимаю Я изъявленіе желаній, которыя мнѣ онъ приноситъ съ каждымъ Новымъ Годомъ и какъ отрадно мнѣ принимать поздравленія его съ увеличеніемъ благосостоянія во Франціи и съ сохраненіемъ сего добраго согласія между Правительствами, которое вмѣстѣ служить ручательствомъ и основаніемъ общественнаго мира. Чѣмъ длиннѣе становится рядъ мирныхъ лѣтъ, чѣмъ болѣе распространяются блага спокойствія и безопасности, тѣмъ болѣе научаются народы цѣнить мудрую политику, которая имъ доставляетъ пользу оныхъ. Почитаю себя счастливымъ, что я могъ содѣйствовать къ таковымъ послѣдствіямъ. Все въ совокупности внушаетъ мнѣ довѣріе, что сей новый годъ пройдетъ такъ счастливо, какъ вы мнѣ желаете. Минувшій годъ, какъ вы справедливо замѣтили, доставилъ сладкую радость Моему отеческому сердцу, и Я очень тронутъ тѣмъ, что вы мнѣ изъявили въ отношеніи двойныхъ брачныхъ связей въ вѣдрахъ моей фамиліи.“ Г. *Дюпенъ* Президентъ Палаты Депутатовъ равнообразно рѣчью поздравлялъ Его Кор. Велич.

— *Siècle* сообщаетъ: „Министерскія собранія въ сію минуту очень хвалятъ новый дипломатическій триумфъ, который исключительно приписываютъ способностямъ Графа *Моле*. Дѣло идетъ о совершенномъ примиреніи между Тюльерійскимъ Ка-

степства: 1) за вѣрность до Сегови и la Granji противъ ко данныхъ му инструкцій; 2) за збытъ ладно поступовавъ зъ Krystynistami i gwardzistami narodowemi, tak obu tych miast, jak i innych miasteczek i wsi, które znajdował po drodze i przez to pozbawił skarb *Don-Carlosa* pieniędzy okupowych, których możnaby było żądać od tych mieyse, jeśliby zabrawszy znakomitszych mieszkańców uprowadził był z sobą; наконецъ 3) że nie był posłusznym rozkazom, żeby przykrywał odwrot główney kwatery, zanedbując zupełnie prawie tę ostatnią i pod Salinillos znnow przeszedł za Ebr, pierwiej, aniżeli *Don Carlos* uskutecznił przeprawę pod Cilla-Perlata. — Dowódcy wojskowi w Nawarrze i prowincyach Biskayskich znajdujają się w otwartey niezgodzie z deputacyami prowincjonalnemi, mianowanemi przez *Don Carlosa* wbrew dotychczasowym zwyczajom.“

— Podług listu z Neapolu pod d. 7 t. m., dniem pierwiej fregata francuzka wpłynęła do tamecznego portu nie wystrzelivszy salw zwyczajnych, z czego wnoszono, że niezgody pomiędzy dwoma Rządami niezupełnie jeszcze są załatwione.

— Wczora wieczorem cಿಸ್ತೆño się mnóstwo graców i ciekawych do wszystkich publicznych domów gry i policya w północ, kiedy, podług prawa domy gry zawsze zostały zamknięte, miała trudność w uprzątnięciu lokaliów. Utrzymują, że dzierżawcy gry, w przeszłym miesiącu więcey zarobili pieniędzy, jak w przeciągu 6 uprzednich miesięcy. Bogaci cudzoziemcy przedsięwzięli umyślnie podróż do Paryża, ażeby jeszcze raz u Frascati albo w kole cudzoziemców, spróbować swojego szczęścia. Jeden z tych przez jedną noc stracił miał około 200,000 franków.

Dnia 2.

Wczora o godzinie 11 przed południem, Król przyymował powinszowania swoich Adjutantów i Oficerów Ordynansowych, z okoliczności Nowego-Roku składane, a potem wszystkich Ministrów i Marszałków Francyi. O 12 tey, Król i Królowa w sali tronowej, otoczeni famiłią Królewską, przyymowali wielkie Deputacye Izby Parów i Deputowanych, Korpus Dyplomatyczny, oraz wszystkie władze cywilne i wojskowe. Poseł Austryacki, Hrabia *Appony*, przemawiał do J. Kr. Mości w imieniu Korpusu Dyplomatycznego, w następnym wyrazach: „Korpus Dyplomatyczny, który się zawsze szczęśliwym uważa, ilekroć W. K. M. swoje uszanowanie i swoje życzenie składa, z radością pośpiesza, z okoliczności zmiany roku, ponowić hołd tychże uczuć, a Ja poczytuję sobie za szczególniejsze szczęście i zaszczyt, że do wynurzenia tego hołdu wezwany zostałem. Rok upłyniony obfity był w powody do radości dla serca W. K. M. jako Monarchy i jako oycy. Dwoje zaślubin na tonie wysokiej famiłii W. K. M. spokojność i pomyślność Francyi, stateczna zgoda między gabinetami i utrzymanie pokoju w Europie — są to fakta, nad któremi, Najjaśniejszy Panie, myśli swoje chętnie zatrzymywać raczysz, a do których szczęśliwi jesteśny przypominieć W. K. M. pełen stawy udział, który się w tém wysokiej mądrości twojej, Najjaśniejszy Panie, należy. Racz W. K. M. przyjąc równie ten hołd, jako i nasze szczere z głęboкіем uszanowaniem życzenia dla niezmiennego szczęścia W. Kr. M., i dla całej Najjaśniejszey Jego Famiłii.“ — Król odpowiedział: „Wiadomo Korpusowi Dyplomatycznemu, z jakim zadowoleniem przyymuje to wyrażenie życzeń, które mi przezeń przy coroczney zmianie roku jest przynoszone, i jak radośną jest dla mnie, przyymować jego powinszowania z powodu powiększenia się pomyślności Francyi i utrzymania pomiędzy Rządami tego dobrego porozumienia, które zarazem jest rękojmią i podstawą pokoju świata. Im dłuższy będzie szereg lat pokoju, im więcey się będą rozwijały dobrodziejstwa spokojności i bezpieczeństwa; tém więcey też narody będą umiały szacować mądrą politykę, która im zażywanie tych dobrodziejstw sprawa i zapewnia. Szczęśliwym mię to czwci, że się mógł przyłożyć do tych jej skutków. Wszystko się jednoczy do wzbudzenia we mnie ufności, że ten Nowy Rok tak szczęśliwie przechodzić będzie, jak mi WPP. życzycie. Rok upłyniony, co słusznie WPP. wspomnieliście, oycowskie serce moje stódkiem obdarzył pociechami, i bardzo jestem przenikniony tém, co mi względem dwojga zaślubin w gronie mojej famiłii WP. powiedziałeś.“ — Potem Prezydent Izby Deputowanych z teyże okoliczności miał do Króla winszującą mowę.

— W gazecie *Siècle* czytamy: »W salonach ministerjalnych wiele teraz mówią o nowym dyplomatycznym tryumfie, który się wyłączenie talentom Hrabiego *Molé* należy. Mówimy o zupełnym pojednaniu się Gabinetu Tuilleryyskiego ze Stolicą Apostolską,

бинетомъ и Папскою Столицею, которая сдѣлала первый знакъ къ приближенію. Папа обѣщала употребить свое вліяніе и даже власть свою, чтобы прекратить неудовольствія въ некоторой части духовенства къ Французскому Правительству. Министерство кажется большое приписываетъ достоинство сему могущественному посредничеству, отъ котораго обѣщаетъ миръ съ высшимъ духовенствомъ.“

— 28-го ч. пр. м. въ Байоннѣ, извѣстіе о послѣдовавшемъ уже выходѣ Карлистской экспедиціи въ Кастилію, почтали преждевременнымъ.

3-го Января.

Король давалъ вчера Г. Дюпеню продолжительную аудіенцію и потомъ занимался съ Президентомъ Совѣта.

— Барабанщикъ *Этьенъ*, который при Аркольскомъ мостѣ барабанилъ приступъ и изображенъ въ фронтисписѣ Пантеона, умеръ отъ грудной болѣзни. Онъ былъ тамбуръ-мажоромъ въ 10 легионъ національной гвардіи и имѣлъ отъ роду 58 лѣтъ.

— Правительство опубликовало сегодня слѣдующую телегр. депешу: „*Бордо 31 Декабря. Ораа* доноситъ отъ 26-го ч. изъ Аковіежи, что баталіонъ и 30 всадниковъ изъ корпуса *Кабреры*, провожавшіе транспортъ въ Кантавіеху, при Аллагѣ встрѣчены эскадрономъ Христиносовъ и прогнаны. *Ораа* продолжалъ путь въ Каланду. *Донъ-Карлосъ* 27-го ч. находился въ Ллодіо, куда прибылъ *Герге* оставивъ въ долині Мена экспедицію въ Кастилію, состоящую изъ 6,500 чел. и командуемую *Завалою*, *Мерино* и *Маркизомъ Боредою*.“ — „*Бордо 1 Января*. Когда 28 ч. пр. м. 12,000 Христиносовъ собралось при Медина дель Помаръ, 7,000 Карлистовъ подъ начальствомъ *Мерино* возвратились въ долину Мена. *Базиліо Гарсія* находился въ области Мендавіа (въ Наваррѣ).“ *)

4-го Января.

Замѣчено, что во время приношенія поздравленій въ Тюйлери, одинъ Генераль и многіе Штабъ-Офицеры имѣли знаки ордена Людвига.

— Генераль Графъ *Кастелланъ* 26 ч. пр. м. отплылъ изъ Портъ-Вандра въ Африку. — Адмираль *Флери* за вѣсколько дней умеръ въ Тулонѣ. Онъ былъ сынъ столь славнаго прежде актера *Флери*.

— Флотъ подъ командою Адмирала *Лаланда*, 17 Декабря вечеромъ оставилъ Тунисскую рейду и плыветъ въ Цейту, Гибралтаръ и Кадиксъ, гдѣ получить дальнѣйшія инструкціи.

— Въ письмѣ изъ Логроньи отъ 26 ч. пр. м. содержится: „Генераль *Эспартеро*, который 20-го ч. намѣревался отправиться въ Мадритъ, и передалъ было уже команду Генералу *Латре* заболѣлъ здѣсь. Обстоятельство это продлить временную должность Барона дель *Солара* какъ Военнаго Министра. Должно опасаться, что прибывшее между тѣмъ въ Мадритъ извѣстіе о выступленіи Карлистской экспедиціи, еще болѣе увеличитъ тамъ затрудненіе. Если въ Испаніи возможно было представить какою нибудь благоразумную догадку, то должно было полагать, что Генераль *Буэренсъ* командующій въ Витторіи и окрестностяхъ 9,000 корпусомъ, нарочно несопротивлялся движеніямъ Карлистовъ, чтобы послѣ, по соединеніи съ колонною Бригадира *Аспироса* напасть на нихъ, и пресѣчь имъ отступленіе.“

— *Presse* говоритъ: Въ бывшемъ въ Мадритѣ кабинетномъ совѣтѣ, въ которомъ находились Генералы *Кордова*, *Санъ-Мигуэль* и *Квируга*, говорятъ положено, находящихся подъ командою *Эспартеры* 60,000 чел. раздѣлить на шесть корпусовъ, каждый по 10,000 ч.; три изъ нихъ будутъ подъ командою упомянутаго Генерала, а три остальные перейдутъ подъ начальство *Мендесъ-Виго*, *Лоренца* и *Алаіса Эспартеро*, какъ Генералиссимусъ и Военный Министръ будетъ находиться въ центрѣ, чтобы распоряжаться дѣйствіями. Правительство рѣшилось, во чтобы то ни стало, выгнать *Донъ-Карлоса* изъ свѣрхнихъ провинцій. При такомъ условіи и въ случаѣ, если Правительство приметъ твердую оборону, многіе капиталисты обѣщали доставить жалованье и продовольствіе для этихъ 60,000 до Сентября мѣсяца.“

6-го Января.

Вчера былъ большой балъ въ Тюйлери, на который приглашено около 3,000 особы.

— Присутствіе Князя *Мюзиньяно* (Карла Люціана Бонапарте) въ Парижѣ дало поводъ жур. *Presse* къ слѣдующимъ замѣчаніямъ: „Принцъ *Антоній* второй сынъ Люціана Бонапарте, недавно прибылъ изъ Америки въ Лондонъ и равномерно желаетъ посѣтить Францію. Королева *Шарлотта*, вдова Мю-

котора первый шагъ до tego zблиzenia się uczyniła. Papież przyrzekł pomoc swojego wpływu, a nawet i swojej powagi, dla położenia końca ciągłym nienawiściom, pewnej części duchowieństwa przeciwko rządowi Francuzkiemu. Ministerjum zdaje się wielką przywiązywać wartość do tego dzielnego pośrednictwa, z którego Ministerjum obiecuje sobie zjednanie wyższego duchowieństwa.“

— Dnia 28 z. m. w Bayonnie wiadomość, o nastąpieniu już wyruszeniu wyprawy Karolistowskiej do Kastylii, za zbyt wczesną miano.

Dnia 3.

Król dawał wczora P. Dupin długie posłuchanie, a potem pracował z Prezydentem Rady.

— Dobosz *Etienne*, który przy moście pod Arcole bębnił do ataku i wyobrażony jest na froncie Pontonu, umarł z choroby piersiowej. Był on tambour-majorem w 10-tej legii gwardyi narodowej, i miał wieku lat 58.

— Rząd ogłosił dzisiaj następującą depeszę telegraficzną: „*Bordeaux, 31-go Grudnia. Oraa* donosi pod d. 26 t. m. z Acovieji, że jeden batalion i 30 koni z korpusu *Cabrery*, które eskortowały transport do Cantaviehy zostały pod Allaga przez oddział Krystynistów, napadnione i doszczętnie zniszczone. *Oraa* odbywał dalej pochod swój na Calanda. *Don Carlos* d. 27 znajdował się w Llodio, dokąd przybył *Guergué*, zostawwszy w dolinie Mena będącą w pochodzie do Kastylii wyprawę, która składa się blisko z 6,500 ludzi i dowodzona jest przez *Zavala*, *Merino* i Margrabiego *Boreda*.“ — *Bordeaux, 1-go Stycznia*. Gdy dnia 28 z. m. pod Medina del Pomar zgromadziło się 12,000 Krystynistów, 7,000 Karolistów pod dowództwem *Merino*, powróciło na dolinę Mena. *Basilio Garcia* znajdował się w okolicach Mendavia (w Nawarrze).“ *)

Dnia 4.

Uważano, że podczas składania powinszowań w Tuilleryach, jeden Jenerał i wielu Sztab-Oficerów mieli insygnia orderu Ludwika.

— Jenerał Hrabia *Castellane* d. 26 z. m. wypłynął z Port-Vendres do Afryki. — Admirał *Fleury* przed kilką dniami umarł w Tulonie. Był on synem sławnego dawniej aktora *Fleury*.

— Flotta pod rozkazami Admirała *Lalande*, 17-go Grudnia wieczorem opuściła przystań Tunetańską i popłynęła do Centy, Gibraltaru i Kadyxu, gdzie otrzymać ma dalsze instrukcyje.

— W liście z Logronio pod d. 26 z. m. czytamy: „Jenerał *Espartero*, który d. 20 wyjechać chciał do Madrytu i już zlecił był dowództwo swoje Jenerałowi *Latre*, tu zachorował. Okoliczność ta przedłużyła tymczasowe urzędowanie Barona *del Solar*, jako Ministra Woyny. Potrzeba się lękać, że przybyta témczasem do Madrytu wiadomość o wystąpieniu wyprawy Karolistowskiej, powiększy jeszcze tam zamieszanie. Jeśli można uczynić w Hiszpanii jaki rozsądny domysł, tedy potrzeba rozumieć, że Jenerał *Buerens*, który w Vittorii i okolicach dowodzi 9,000 korpusem, w tym tylko celu nie sprzeciwiał się poruszeniom Karolistowskim, ażeby dopiero po złączeniu się z kolumną Brygadyera *Aspiroz*, uderzyć na nich w Kastylii i przeciąć im odwrót.“

— W dzienniku *Presse* czytamy: „Na Radzie Gabinetowej, odbytey w Madrycie, na której znajdowali się Jenerałowie *Cordova*, *San-Miguel* i *Quiroga*, miano postanowić, że znajdujące się pod dowództwem *Espartery* 60,000 ludzi, podzielone bydź mają na sześć korpusow po 10,000 ludzi; trzy z tych zostawać mają pod dowództwem pomienionego Jenerała, a trzy inne pod Jenerałami *Mendez-Vigo*, *Lorenzo* i *Alaіsa Espartero*, jako Wódz naywyższy i Minister woyny będzie znajdował się we środku, dla kierowania operacyami. Rząd postanowił wypędzić *Don Carlosa* z prowincyy północnych, cokolwiekby to kosztować miało. Pod tym warunkiem i jeśli Rząd dzielny dawać będzie odpor, wielu kapitalistów przyrzekło, zapewnić dla tych 60,000 ludzi żołąd i opatrzenie do Września.“

Dnia 6.

Wczora był wielki bal w Tuilleryach, na który zaproszonych było około 3,000 osób.

— Obecność Xięcia *Musignono* (Karola Lucyana Buonapartego) w Paryżu, dała powód dziennikowi *Presse* do następujących uwag: „Xiążę *Antoni*, drugi syn Lucyana Buonapartego, nie dawno przybył z Ameryki do Londynu i również życzy odwiedzić Francuzą. Królowa *Karolina*, wdowa po *Muracie*, i córka Lucyana,

*) Mendavia leży na lewym brzegu Ebro. I takъ переходъ тогда еще не былъ сдѣланъ.

*) Mendavia leży na lewym brzegu Ebru; dotąd więc nie było jeszcze skutecznione przejście tej rzeki.

рата, и дочери Люціана, Мадамъ *Vize*, давно уже живутъ въ Парижѣ. Королевѣ *Hortensii* два раза было дозволено прибыть во Францію; недавно же Принцесса Марія *Орлеанская* въ Штутгардѣ танцевала съ обоими сыновьями Геронима *Бонапарте*. Все это доказываетъ, что Французское Правительство готово не во всей строгости исполнять законъ изгнанія изданный противу фамиліи *Бонапарте*. — Тотъ же журналъ уведомляетъ, что Князь *Музиньяне* немедленно по прибытіи своемъ въ Парижъ имѣлъ у Короля аудіенцію.

— Письмо изъ Байонны отъ 3-го ч. сообщаетъ: „Извѣстіе объ отходѣ части Карлистской экспедиціи подъ начальствомъ *Гарсиа* въ Нижнюю Аррагонію и Рибеиру, было вѣрно. Корпусъ сей состоящій изъ Кастиліанцевъ, Аррагонцевъ и Валенціанцевъ, между Мендавіа и Віана потерпѣлъ нападеніе отъ войскъ Королевы, и, если вѣрить прибывшему сюда вечеромъ рапорту, разбитъ на голову. Говорятъ, что вся почти конница сей колонны опрокинута въ Эбро и потухла. Съ каждою минутою ожидаютъ официальныхъ подробностей. Неизвѣстно еще, *Эспартеро* ли, который 26-го ч. одержавъ былъ еще больнію въ Логроньи, или другой какой полководецъ, далъ это сраженіе, въ которомъ впрочемъ кажется неучаствовалъ ни одинъ Наварскій ни Бискайскій баталіонъ. — Далѣе получено извѣстіе, что два другихъ корпуса, которые были въ движеніи подъ командою *Мерино* и Маркиза *де ла Роведо*, зашли было на нѣсколко часовъ по той сторонѣ Эбра, какъ сильная колонна подъ командою *Фирмина Ириарте*, стремившагося противу нихъ поспѣшнымъ маршемъ изъ Медана дель Помаръ, принудила ихъ возвратиться опять за Эбро.“

— Письмо изъ Байонны отъ 1-го ч. подтверждаетъ слухъ, что Карлисты принудили отрядъ Христіановъ близъ Валкарлоса, удалиться въ Французскіе предѣлы. Онъ состоялъ почти изъ 600 чел. и Французскія власти тотчасъ требовали положить оружіе. (*A.P.S.Z.*)

А н г л и я.

Лондонъ, 2-го Января.

Въ субботу главноначальствующій надъ арміею Лордъ *Гилъ* имѣлъ также переговоры съ первымъ Министромъ. *Morning Chronicle* пишетъ, что вчера 800 ч. гвардейскихъ гренадеровъ и столько же Кальдстримской гвардіи получили приказаніе приготовиться къ отплытію въ Канаду, и, полагаютъ, что они отплывутъ въ теченіи этой недели. Четыре полка входящія въ Ирландію, говорятъ, завтра изъ Корка отплывутъ въ Канаду. Увѣряютъ, что еще до конца Января въ Канадѣ соберется 10,000 человекъ войска. Сегодня Лордъ *Гилъ* отправился отсюда въ Виндзоръ на аудіенцію къ Ея Величеству Королевы. Завтра въ Министерствѣ иностранныхъ дѣлъ долженъ собраться кабинетный совѣтъ, на который ожидаютъ всѣхъ Министровъ опять въ Лондонъ.

4-го Января.

Кабинетный Совѣтъ касавшійся безъсомнѣнія дѣлъ Канады, происходилъ вчера по полудни въ Департаментѣ иностранныхъ дѣлъ. Собраніе сіе, въ которомъ участвовали всѣ Министры продолжалось съ 2½ до 6 часовъ. Также Маркизь *Лансдаунъ* прибывшій изъ помѣстья своего уже въ 3½ часа, участвовалъ въ совѣщаніи. Сегодня утромъ Лорды *Мельбурнъ* и *Гленельгъ* отправились въ Виндзоръ на аудіенцію. Изъ колониальнаго Департамента отправлены сегодня депеши къ Лорду *Госфорду* и къ офицерамъ командующимъ въ Британской сѣверной Америкѣ.

— Его Высоч. Эрц-Герцога *Юанна* Австрійскаго ожидаютъ сюда къ будущей веснѣ, для присутствованія при коронаціи.

— *Morning-Post* предлагаетъ теперь Герцога *Веллингтона* наименовать Вице-Королемъ Канады, если Герцогу *Кембриджскій*, котораго она прежде къ сему представляла, откажется отъ сей должности.

— Въ настоящее время въ гостинницѣ Короны и Якоря происходитъ одно изъ величайшихъ публичныхъ собраній, какого давно не видали въ Лондонѣ. Предметомъ совѣщаній война въ Канадѣ. Предсѣдательствуетъ Г. *Гумъ* и переговоры производились до сихъ поръ съ величайшимъ спокойствіемъ.

Т у р ц и я.

Константинополь, 13-го Декабря.

На послѣднихъ дняхъ опять наступили переговоры на счетъ Алжира. Франція не отказывается отъ правъ своихъ на сію провинцію и вновь обратилась къ Англіи, чтобы склонить Французское Правительство, наконецъ еще разъ обратить вниманіе на ея рекламациі. До сихъ поръ Франція постоянно отказывалась отвѣчать на какой либо пунктъ требованій

Pau Wise, od dawnego już czasu mieszkają w Paryżu. Królowej *Hortensyi* dwa razy dozwoloném było przybyć do Francyi; a przed niedawnym czasem, Xiężniczka *Marya Orleańska* w Stuttgardzie tańczyła z obudwoma synami Hieronima *Bonapartego*. Wszystkie te okoliczności dowodzą, że Rząd Francuzki nie chce używać całej surowości prawa wygnania, wydanego przeciwko familii *Bonaparte*. — Tenże dziennik donosi, że Xiążę *Musignano* wraz po przybyciu do Paryża, miał u Króla posłuchanie.

— List z Bayonny pod d. 3 donosi: »Wiadomość o wywiezieniu części wyprawy Karolistowskiej pod rozkazami *Garcia*, do Niższej-Arragonii, była sprawiedliwą. Korpus ten, składający się z mieszkańców Kastylii, Arragonii i Walencyi, został napadnięty między *Mendavia* i *Viana* przez wojska Królowej, i jeśli można dać wiarę otrzymanemu tu wczora wieczorem doniesieniu, na głowę pobity. Mówią, że cała prawie jazda tej kolumny wpartą została do Ebru i utonęła. Oczekują co chwila szczegółów urzędowych. Nie wiadomo: czy *Esparterro*, który d. 26 zatrzymany był jeszcze przez chorobę w Logroño, albo inny jaki Jenerał wydał tę bitwę, w której zresztą, jak się zdaje, nie miał udziału żaden z Biskayskich albo Nawarskich batalionów. — Dowiadujemy się dalej, że dwa inne korpusy, które uczyniły poruszenie pod rozkazami *Merino* i *Margrabiego de la Roveda*, zapuściły się na kilka godzin po tamtej stronie Ebru, gdy przez mocną kolumnę pod dowództwem *Firmin Iriarte*, który śpiesznym marszem zbliżał się ku nim od *Medina del Pomar*, przymuszeni byli znowu powrócić na tę stronę Ebru.“

— Przez list z Bayonny pod d. 1 potwierdza się pogłoska, że oddział Krystynistów był przez Karolistów zmuszony w bliskości *Valcarlos* schronić się w granice Francuzkie. Było ich około 600 ludzi, i natychmiast przez władze Francuzkie wezwani zostali do złożenia broni.

A N G L I A.

Londyn, dnia 2-go Stycznia.

W sobotę Naczelný dowódca wojska *Lord Hill*, miał rozmowę z pierwszym Ministrem. Podług *Morning-Chronicle*, 800 ludzi grenadierów gwardy, i tyleż gwardy *Caldstreemskiej*, otrzymali wczora rozkaz, mieć się w gotowości do wypłynienia do Kanady, które, jak rozumieją, nastąpi jeszcze w przeciągu tego tygodnia. Także cztery półki znajdujące się w Irlandyi, mają wypłynąć jutro z *Corcku* do Kanady. Zapewniają, że jeszcze przed końcem Stycznia zgromadzone będzie w tej kolonii 10,000 wojska. Dzisiaj *Lord Hill* udaje się ztąd do *Windsor* na audyencyą u Jey Kr. Mości. Jutro w wydziale zewnętrznym odbyć się ma rada gabinetowa, na którą wszyscy Ministrowie znowu w Londynie są oczekiwani.

Dnia 4.

Wczora po południu w wydziale spraw zewnętrznych odbywała się rada gabinetowa, ściągająca się zapewna do spraw Kanady. Zgromadzenie, na którym znajdowali się wszyscy Ministrowie, trwało od pół do 3 do 6. Przytęczył się również do narad i *Margrabia Lansdowne*, który dopiero o pół do 4 przybył ze swoich majątności. Dzisiaj rano Lordowie *Melbourne* i *Glenelg* udali się do *Windsor* na audyencyą u Jey Kr. Mości. Z wydziału osad wysłano dzisiaj depesze do *Lorda Gosford* i do oficerów, dowodzących w Angielskiej Ameryce północnej.

— Jego Ces. Wys. Arcy-Xiążę *Jan* Austryacki na przyszłą wiosnę tu jest oczekiwany, dla znajdowania się na koronacyi.

— *Morning-Post* projektuje teraz mianować Xięcia *Wellingtona* Wice-Królem Kanady, jeśli Xiążę *Cambridge*, który dawniej do tego był podawany, wymówi się od tego urzędu.

— W tej chwili w hotelu pod Koroną i Kotwicą odbywa się jedno z największych publicznych zgromadzeń, jakich oddawna nie widziano w Londynie. Przedmiotem narad jest wojna w Kanadzie. P. *Hume* prezyduje, i rozprawy dotąd prowadzone były z największą spokojnością. (*A.P.S.Z.*)

T U R C Y A.

Konstantynopol, d. 13 Grudnia.

(*Allg. Zeit.*) W ostatnich dniach znowu się rozpoczęły układy o Algier. Porta nie zrzeka się praw swoich do tej prowincyi, i nanowo się do Anglii obróciła o skłonienie Rządu Francuzkiego do usłuchania nakoniec jej reklamacyi. Dotąd statecznie Francya odmawiała odpowiedzi na dopominania się Turcyi, przechwalając się raczej prawami swej zdobyczy. Te-

Порта; она напротивъ упорно держится при своемъ правѣ завоеванія. Но теперь Порта хочетъ взяться съ большею важностію за это дѣло. Теперешнее Французское Правительство начинается отъ того, что на немъ не лежитъ отвѣтственность за прежнія дѣйствія; завоеваніе Алжира послѣдовало до Іюльской революціи, и новая династія не могла отвратить оное, особенно, что народная честь требовала того. Но эти причины недостаточны къ тому, чтобы незнать правъ Порта, особенно, если принять во вниманіе позвѣднѣнія Африканскія экспедиціи, которыя уже были назначены нынѣшнимъ Французскимъ Правительствомъ. Хорошо сдѣлали въ Парижѣ, что разсмотрѣли предложенія, которыя давно уже представило Оттоманское Министерство, главнымъ образомъ касательно вознагражденія, которое Франція должна была сдѣлать за продолжительное владѣніе; такимъ образомъ Порта лишена всякаго предлога, опять возвращаться къ сему дѣлу; съ Англіею же, которая ненавистнымъ глазомъ смотритъ на завоеванія Французовъ въ Африкѣ не произойдетъ никакого затрудненія и она вѣрно ничего не имѣетъ противу того, что Порта безпрестанно начинаетъ на счетъ сего дѣла протесты. Что въ это время nebude сдѣланъ никакой важной шагъ со стороны Англійскаго Кабинета въ пользу Порта, уже о томъ часто говорено и объявлено; по сему такъ останется до тѣхъ поръ, когда дѣла на счетъ принципіи, которыми уступили теперь мѣсто интересы, каждый будетъ производить такъ, какъ ему будетъ выгодно. Безпрестанные упреки Порта противу претензій Франціи къ своимъ Африканскимъ завоеваніямъ, особенно къ тому направленны, чтобы со временемъ удержать титулъ правъ своихъ, если бы мирнымъ образомъ не могла возвратитъ ихъ отъ Франціи. (A.P.S.Z.)

А М Е Р И К А.

Изъ посланія Президента Соединенныхъ Штатовъ при открытіи конгресса 5 Декабря (о чемъ уже уведомлено во 2 N. Лит. Вѣст.), на счетъ общаго состоянія и объ отношеніяхъ сего Государства къ различнымъ Европейскимъ Державамъ, предлагаемъ слѣдующее извлеченіе: „Страна наша повсюду являетъ доказательства того благоденствія, подъ которымъ она образовалась постепенно изъ нѣсколькихъ слабахъ и несамостоятельныхъ колоній. Мы пользуемся внутреннимъ спокойствіемъ и всеми источниками національнаго довольства. Дальнѣйшіе успѣхи медуга, постигшаго недавно некоторые процвѣтающія части Союза, къ счастью прескльсь. Въ то время, какъ сограждане наши, трудолюбивы и предусмотрительностию своими, начали постепенно оправляться отъ денежныхъ затрудненій, съ которыми они отчасти должны были бороться, благоразумное законодательство и естественныя, неистощимыя вспомогабельныя средства страны, доставили частнымъ предпріятіямъ своевременное вспомошествованіе. Дѣятельность народа, составляющая его отличительную черту, снова открыла обыкновенные ключи богатства. — Въ нашихъ вѣдѣніяхъ не произошло ни какихъ важныхъ переменъ, со времени послѣдняго посланія моего предшественника. Главнѣйшія изъ предстоящихъ намъ трудовъ состоятъ въ заключеніи договора съ Правительствомъ Великобританіи на счетъ нашей сѣверной границы. Соединенные Штаты должны взирать съ истиннымъ прискорбіемъ на тщетныя старанія исполнительной власти, стремящейся уже въ теченіе полулѣтка къ опредѣленію линіи, для отдѣленія ея владѣній отъ другихъ государствъ. Въ продолженіе некотораго времени, свойства колоній на предѣлахъ Соединенныхъ Штатовъ и сосѣдственныхъ земель, не поставляли назначенія границъ въ непремѣнную обязанность правленія Союза. Но время измѣнило положеніе сихъ дѣлъ. Въ нынѣшнихъ обстоятельствахъ, выгоды обихъ земель непремѣнно требуютъ рѣшенія сего вопроса. — Дружественныя сношенія между Франціею и Соединенными Штатами, основанныя на воспоминаніи прошедшихъ временъ, были прерваны на время. Но, къ счастью, непріязнь была устранена съ обихъ сторонъ примодушнымъ расположеніемъ сохранить въ будущихъ взаимныхъ сношеніяхъ непоколебимую дружбу. — Между Россіею и Соединенными Штатами господствуетъ постоянно совершенное согласіе. Нашъ Посланникъ, недавно назначенный къ Императорскому Россійскому Двору, былъ принятъ съ радушіемъ, доказывающимъ вниманіе Россійскаго Кабинета къ его отечеству. Нельзя сомнѣваться въ продолженіи дружественныхъ сношеній, столь долго и непрерывно существовавшихъ между обими странами. — За симъ слѣдуетъ разсмотрѣніе отношеній Сѣверной Америки къ прочимъ Европейскимъ Державамъ, къ некоторымъ Азіатскимъ государствамъ и къ другимъ

государствамъ. Теразніеший Рząd z tego punktu zaczyna, że nie jest odpowiedzialnym za traktowanie poprzedniczego; zdobycie Algieru zaszło przed rewolucyą Lipcową, a nowa dynastia nie może go niebyłém uczynić, osobliwie, gdy honor narodowy utrzymania go wymaga. Ale to są słabe dowody, chcąc prawa Porty nieznaczającami uczynić, a szczególniej, gdy się zwróci uwaga na wyprawy Afrykańskie, które już terazniejszy Rząd wysyłał. Dobrze w Paryżu sobie doradzono: rozpatrzyć przełożenia, które dawniej już Ministerium Otomańskie uczyniło, a które mianowicie domagały się wynagrodzenia, jakieby Francya za trwające dotąd posiadanie uczynić obowiązana była; a Portcie wszelki przez to pozor znowu do tej rzeczy powracania został odjęty, z Anglią zaś do żadnego ztąd nieporozumienia nie przyudzie, która na zabory Francyi w Afryce krzywem okiem spogląda i zapewne nie protestacyko temu nie ma, że Porta ustawicznie nową protestacyą przeciwko temu zanosi. Nie raz to już powiedziano, że w terazniejszej chwili żadnego stanowczego kroku Anglia za sprawą Turcyi nie uczyni; tak więc pozostanie, aż do nadejścia czasu, kiedy rzecz o pryncypia, dla których mieysce interessów teraz zostawione, każdy traktować będzie, jak jemu naylepiey się wyda. Ustawiczne wyrzuty Porty przeciwko roszczeniom Francyi do swych Afrykańskich zdobyczy, są na tém właśnie zasadzone, ażeby kiedyś tytuł praw swoich utrzymać, jeżeliby sposobem ugodliwym od Francyi ich odzyskać nie mogła. (A.P.S.Z.)

А М Е Р И К А.

Z poselstwa Prezydenta Zjednoczonych Stanów na otwarcie Kongressu dnia 5-go Grudnia (o czym już donieśliśmy w N. 2-m K. L.) o stanie ogólnym kraju i stosunkach tego Państwa, z różnemi Mocarstwami Europejskimi, umieszczamy tu wyjątek następujący: „Kraj nasz stawi przed oczy wszędzie dowody tej pomysłowości, w pośród których stopniowie się formował z kilku słabych, obcemu panowaniu podległych kolonii. Cieszymy się wewnętrznym pokojem i używamy wszystkich źródeł bogactwa narodowego. Dalsze postępy choroby, która niedawno dotknęła niektóre kwitnące części Stanów, na szczęście już ustały. W czasie, kiedy nasi współ-obywatele, przez swą pracowitość i przeczorność, zaczęli stopniami uwalniać się od niedostatku pieniędzy, z którym po części musieli się mocować, rozsądne prawodawstwo i naturalne niewyczerpane pomocnicze źródła kraju, podały prywatnym przedsięwzięciom pomoc w swym czasie. Czynność narodu, stanowiąca odznaczający się rys jego charakteru, otworzyła znowu zwyczajne źródła bogactw. — W wewnętrznych naszych stosunkach nie zaszło żadnych ważnych odmian, od czasu ostatniego poselstwa mojego poprzednika. Główniejsza z przyszłych prac naszych zawiera się w ułożeniu traktatu z Brytanią Wielką względem północnej naszej granicy. Zjednoczone Stany z prawdziwym smutkiem muszą oglądać nadaremne usiłowania władzy wykonawczej, od półwieku już pracującej nad oznaczeniem linii, dla oddzielenia jej posiadłości od państw innych. W przeciągu pewnego czasu, natura osad na granicach Stanów Zjednoczonych i krajów ościennych, nie stanowiła oznaczenia granic za konieczny obowiązek rządu Federacyi. Ale czas odmienił stan tych rzeczy. W terazniejszych okolicznościach dobro obu krajów nieodbitie wymaga rozstrzygnięcia tego pytania. — Przyjacielskie stosunki między Francją a Stanami Zjednoczonymi, oparte na pamiętkach lat upłynionych, były na czas przerwane. Ale, szczęściem, nieporozumienia zostały z obu stron ułatwione przez szczerą chęć zachowania w przyszłych wzajemnych stosunkach niezachwianej przyjaźni. — Między Rosją a Stanami Zjednoczonymi panuje statecznie zupełna zgoda. Poseł nasz, niedawno mianowany do Cesarskiego Rosyjskiego Dworu, przyjęty był z uprzejmością, dowodzącą poważania Gabinetu Rosyjskiego dla jego oyczyzny. Nie można wątpić o dalszym trwaniu przyjacielskich stosunków, tak długo i nieprzerwanie pomiędzy obu krajami istniejących. Dalej następuje obraz stosunków Ameryki Północnej z innemi Mocarstwami Europejskimi, z niektórymi państwami Azjatyckimi i innymi częściami Ameryki, mianowicie z Meksykiem. Reszta poselstwa poświęcona jest wewnętrznym rzeczom Stanów Zjednoczonych, a szczególniej prawu względem interessów pieniężnych, bankowych i przedaży gruntów publicznych. Co do interessów bankowych, mowa Prezydenta wykazuje, że ze swej strony ma zamiar uczynić zgodzenie się. Tak się mianowicie

частямъ Америки, именно Мексики. Остальная часть посланія посвящена внутреннимъ дѣламъ Соединенныхъ Штатовъ, и въ особенности законамъ касательно денежныхъ и банковыхъ обстоятельствъ, и на счетъ продажи общественныхъ земель. Относительно банковыхъ обстоятельствъ, выраженія Президента показываютъ, что онъ намѣренъ сдѣлать съ своей стороны уступку. Онъ именно говоритъ объ этомъ предметѣ: „Если большинство Конгресса утверждено, что предложенныя мѣры неприятны націи, то я представлю его благоразумію замѣнить сіи мѣры другими, которыя бы согласовались съ желаніями націи.“ Засимъ Президентъ перешелъ къ обозрѣнію денежныхъ обстоятельствъ Союза. 1-го Января нынѣшняго года, излишекъ въ государственной казнѣ составлялъ 45,968,524 доллара. Весь доходъ въ этомъ году, вмѣстѣ съ выданными билетами казначейства, былъ опредѣленъ въ 23,499,981 долларовъ. Изъ сихъ суммъ, 38,281,361 долларовъ израсходованы на государственныя нужды, такъ что къ 1-му Января 1838 года, излишекъ составить уже только 34,187,143 доллара. При томъ же, изъ послѣдней суммы, дѣйствительно употреблены могутъ быть только 1,085,489 долларовъ, такъ какъ остальные суммы сложены въ банкахъ отдѣльныхъ провинцій, прекратившихъ, какъ извѣстно, платежи. Президентъ надѣется, что въ теченіе года, нужно будетъ выдать не болѣе $4\frac{1}{2}$ милліоновъ долларовъ въ билетахъ казначейства, и тѣмъ надѣялся онъ выкупить въ продолженіе будущаго года. Вообще можно предвидѣть, если какія-либо чрезвычайныя происшествія тому не воспрепятствуютъ, что въ будущемъ году всѣ государственныя расходы покроются безъ помощи необыкновенныхъ средствъ, не прибѣгая ни къ займамъ, ни къ возвышенію налоговъ. — Президентъ занялся подробнымъ разборомъ вопроса, весьма важнаго для Соединенныхъ Штатовъ, на счетъ продажи государственныхъ земель. Онъ въ особенности указалъ на правило, что областныя права Соединенныхъ Штатовъ, въ отношеніи къ проданнымъ землямъ, должны быть прикосновенны, но что колонисты пріобрѣтаютъ съ своей стороны право требовать, чтобы земли, обитаемыя ими, были приняты въ союзъ, со всеми правами другихъ областей, если только народонаселеніе въ нихъ достигло до положеннаго числа жителей. Съ 1800 по 1830 годъ, народонаселеніе Соединенныхъ Штатовъ возросло отъ продажи 70-ти милліоновъ моргеновъ земли на 2,300,000 душъ. Это приращеніе вѣроятно простирается нынѣ до $4\frac{1}{2}$ милліоновъ душъ. Сіе народонаселеніе распределено по девяти областямъ, которыя посылаютъ на Конгрессъ одну треть всѣхъ членовъ Сената и одну шестую членовъ Палаты представителей. — Въ концѣ посланія упоминаются вкратцѣ содержанія донесеній, полученныхъ отъ различныхъ Статсъ-Секретарей. Военный Секретарь уведомляетъ, что большая часть арміи сосредоточена во Флоридѣ, для быстраго окончанія войны съ Индейцами, и что для той же цѣли будетъ вновь сформированъ отрядъ въ 4,000 человекъ. Въ то же время употребляютъ всѣ старанія для отученія Индейцевъ отъ охотничьей жизни, и для пристращенія ихъ къ земледѣльческимъ занятіямъ. Старанія общающа успѣховъ. Переселеніе Индейцевъ на западный берегъ Миссиссипи происходитъ почти безъ принужденія. Ирокесы или Лектасы оставили свою охотничью жизнь и прибѣгли къ земледѣлію. На всемъ огромномъ протяженіи границъ Союза основываются цѣлыя ряды небольшихъ крѣпостей. Флотъ получилъ нѣкоторое усиленіе, для охраненія торговли съ болѣею безопасностію. — Почтовые дороги простираются въ Соединенныхъ Штатахъ на 142,877 Англійскихъ миль; почтовыхъ конторъ считается 12,099. Легкая почта ежегодно совершаетъ 36 милліоновъ Англійск. миль. Почтовый доходъ составлялъ, 30-го Іюня, т. е. въ концѣ счетнаго года, 4,137,056 долларовъ. Въ послѣдніе годы доходъ сей увеличился слишкомъ въ 708,000 долларовъ. (Свв. Из.)

РАЗНЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Увѣдомляютъ изъ Стокгольма отъ 19-го Декабря: Въ теченіе нынѣшняго лѣта въ Христіаніи произведены очень счастливыя опыты съ новымъ родомъ бомбъ, изобрѣтенныхъ Капитаномъ Норвежскаго флота Фридериксеюмъ и Священникомъ (!) Эсмархомъ, отличнымъ естествоиспытателемъ и химикомъ. Такъ какъ бомбы сіи посредствомъ единственнаго вѣрнаго выстрѣла, на подобіе взрывающей мины, неминуемо разрываютъ намѣченный предметъ, то онъ при защищеніи береговъ могутъ доставить неисчислимыя пользы. Норвежская артиллерія имѣетъ уже легкія горныя орудія, которыя одна лошадь или двое людей могутъ втаскивать на высочайшія вершины. (A.P.S.Z.)

ВИЛЬНА. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Января 11 д. 1838 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. Кав. Левъ Бороскій.

въ речы тей выража: „Jeżeli większość Kongressu jest przekonana, że podane środki nie są narodowi przyjemne, zostawię więc do własnej jego uwagi zastąpić te środki innemi, któreby się zgadzały z życzeniem narodu.“ Przeszedł potem Prezydent do wystawienia pieniężnych interesów Federacyi. Dnia 1-go Stycznia roku teraźniejszego, pozostałości w skarbie publicznym było 45,968,524 dollarow. Cały dochód w tym roku, razem z wydaniami biletami podskarbstwa, wynosił 23,499,981 dollarow. Z summ tych, 38,281,361 dollarow wydatkowano na potrzeby krajowe, tak, że do 1-go Stycznia 1838 roku, pozostałości było już tylko 34,187,143 dollarow. Przy tém, z ostatniej summy moze tylko bydz rzeczywiście użytych 1,085,489 dollarow, gdyż pozostałe summy złożone zostały w oddzielnych bankach prowincyy, które, jak wiadomo, zaprzestały wypłacać. Prezydent spodziewa się, że w ciągu roku, trzeba będzie wydać nie więcej, jak $4\frac{1}{2}$ milionow dollarow w biletach podskarbstwa, które ma nadzieję w przeciągu roku przyszedłego wykupić. W ogólności można przewidywać, jeżeli temu jakiegokolwiek nadzwyczajne wypadki nie przeszkodzą, że w roku następnym wszystkie wydatki kraju będą zaspokojone bez pomocy środków nadzwyczajnych, nie uciekając się ani do pożyczek, ani do podwyższenia podatkow. — Prezydent zajął się szczególnym rozbiorem zapytania, nader dla Stanów Zjednoczonych ważnego, względem przadaży gruntow krajowych. Odwołał się w szczególności do prawidła, że prowincjonalne prawa Stanów Zjednoczonych, co do gruntow sprzedanych, powinny bydz nietykalne, ale, że osadnicy nabywają ze swej strony prawa żadać, ażeby grunta, przez nich zamieszkaane, były przyjęte do Związku, ze wszystkimi prawami innych prowincyy, jeżeli tylko w nich ludność doszła do oznaczonej liczby mieszkańców. Od roku 1800 do 1830, ludność Stanów Zjednoczonych przez wyprzedaż 70-ciu millionow morgów ziemi podniosła się o 2,300,000 dusz. Przyrost ten wynosi teraz bez wątpienia do $4\frac{1}{2}$ millionow dusz. Ludność tę rozdzielono na dziewięć prowincyy, które posyłają na Kongress jedną trzecią liczbę Członków Senatu i jedną szóstą Członków Izby Reprezentantów. — W końcu poselstwa napomknione są w treściwey krótkości doniesienia, różnych Sekretarzów Stanu. Sekretarz Wojskowy uwiadamia, że większa część armii ściagniona jest we Florydzie, dla prędkiego ukończenia wojny z Indyanami, i że w tym celu będzie znowu uformowany oddział ze 4,000 ludzi. Przy czém używają takoz wszelkich starań dla odzwyczajania Indyan od życia myśliwskiego, a do zamiłowania zatrudnień ziemianiskich. Starania te obiecują pomyślny skutek. Przesiedlenie Indyan na zachodni brzeg Missysypy odbywa się prawie bez przymusu. Irokwinczycy czyli Lektasi zaniechali życia myśliwskiego a wzięli się do rolnictwa. Na całej ogromney przestrzeni granic Federacyi zakładają się szeregi twierdz niewielkich. Flotta została nieco powiększona dla prowadzenia handlu z większym bezpieczeństwem. — Drogi pocztowe ciągną się w Stanach Zjednoczonych przez 142,877 mil angielskich; kantorow pocztowych liczą 12,000. Poczta lekka odbywa corocznie 36 millionow mil angielskich. Dochód pocztowy wynosił, 30-go Czerwca, to jest: w końcu roku rachunkowego, 4,137,056 dollarow. W latach ostatnich dochód ten powiększył się więcej jak o 708,000 dollarów. (P.P.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Donoszą ze Sztokholmu pod d. 19 Grudnia: W przeciągu tegorocznego lata w Chryстіanii odbyły się bardzo szczęśliwe proby nowego rodzaju bomb, wynalezionych przez Kapitana Norweskioy marynarki Frederiksena i Xiędza (!) Esmarch, który jest biegłym naturalistą i chemikiem. Ponieważ bomby te, za pomocą pojedynczego pewnego wystrzału, podobnie jak wystrzela miny, niechybnie niszczą wzięty na cel przedmiot, zatem przy obronie brzegow, mogą bydz niewyrachowanych korzyści. Artyllerya Norweskia posiada już lekkie górne działa, które jednym koniem albo przez dwóch ludzi mogą bydz zataczane na najwyższe gór wierzchołki. (A.P.S.Z.)